

Posudek na bakalářskou práci Terezy Boukalové

Počátky emancipačního hnutí korejských žen

Diplomantka se vyhnula opakování nejrůznějších klišé, které téměř všechny práce podobného typu obsahují, a věnuje se tématu až od počátku modernizace, kdy se pro tzv. „novou ženu“ objevují základní předpoklady. Vývoji ženského ideálu z různých pohledů pak věnuje tři výraznější celky, pokrývající a) dobu po příchodu misionářek (korejské ženy do roku 1910), b) dobu okupace z hlediska posunu vnímání ženy prostřednictvím žen samotných a c) diskuse nad ženským ideálem (zejména vzděláním), které provázely téměř celou dobu okupace. Tento poměrně konsistentní celek je velmi slušně argumentačně podložený i dokumentovaný; sice by bylo možné jej v každé jeho části rozšířit, nicméně každé rozšíření by znamenalo jiný přístup a výsledně jinou práci. Práce se opírá o všechny podstatnější zdroje, jež bylo možné načerpat, staví i na slušných znalostech tématu v premoderní době (viz Použitá literatura).

Tři jádra práce jsou zdánlivě odlišně pojatá a postavená na jiném typu literatury, což ovšem neznamená, že by práce nesignalizovala výrazný posun v tématu u nás: první část kombinuje paměti misionářek a vzpomínky prvních skutečně vzdělaných Korejek. Tato doba se dá označit za „nadějnou“ a co se týče převratu v sebevnímání žen za klíčovou. Druhá část mapující vývoj ženských hnutí za japonské okupace se dotýká nejprve nejdůležitějších legislativních i ideologických změn. Je třeba zmínit, že obojí bylo iniciované samotnými Japonci, podstatný byl však i ideový vklad samotných „moderních“ Korejců i Korejek. Nejvýraznější z konceptů, které se zrodily ve zmiňovaném období a které podnítily diskusi, probíhající od 20. do 30. let, byl koncept *hjŏnmo jangčchŏ*, který se v Koreji přerodil v poněkud regresivní a také mužský ideál, do jisté míry platný dodnes v Korejské republice. Poslední část demonstruje celý vývoj ženské emancipace na některých článcích z dobové polemiky, jež ukazují na povahu mužského nazírání na modernitu žen. Práce nepomíjí ženské rebelky, nicméně nevěnuje jim velkou pozornost, neboť téma už bylo dílčím způsobem zpracováno na FFUK v jiném textu.

Práci nelze vytknout po obsahové stránce nic podstatného. I v úvodní části, kde rekapituluje vývoj archetypů korejské feminity, činí tak na shrnující eseji Mun Ilpchjōnga, známého intelektuála a spisovatele koloniální Koreje. Další části jsou výrazně šťastně směřovány, pointovány a zaměřeny na skutečnosti méně známé, neopakují se falešné mýty, tak časté ve všech soudobých nekoncepčních feministických nebo účelově konstruovaných pracích. Práce má dostatečný, nadstandardní rozsah, je slušně technicky provedena, přílohy velmi vhodně dokreslují text. Jedinou výtkou z mé strany je poněkud neobratné vyjadřování diplomantky, které ovšem nevybočuje ze současného průměru.

Práce byla konzultována, připomínky vedoucí práce byly povětšinou přijaty a zapracovány, jde o celek vyvážený a nepochybně slušný odrazový můstek pro další studium v této oblasti. Vzhledem k tomu, že se jedná o práci bakalářskou, považuji ji v kontextu ostatních prací napsaných k získání tohoto titulu za nadstandardní.

Z uvedeného je zřejmé, že práce Terezy Boukalové **splňuje náležitosti, kladené na tento druh prací** a že ji **doporučuji k obhajobě**.

Navrhované hodnocení: **výborně**

Navrhovaná témata pro obhajobu: emancipace 20. a 30. let očima ženských rebelek a jejich šance na uplatnění; stereotypy v ženských profesích; tzv. feministicky pojatá odborná literatura v současné Korejské republice

V Praze, 23. 5. 2014

Doc. PhDr. Miriam Löwensteinová, Ph.D., vedoucí práce